

Στην περιοχή Κονίτης τα χωριά Μολυβδοσκέπαστο, Αηδονοχώρι, Μελισσόπετρα και Μάξι αποφάσισαν να συγκροτήσουν Δήμο. Το όνομα του νέου Δήμου θα είναι Παγωνάτος. Το όνομα Παγωνάτος, όνομα ενός Αυτοκράτορος του Βυζαντίου, έχει συνδεθεί με το Πωγώνι και κατά μια άποψη τα ονόματα Πωγώνι και Πωγωνιανή προέρχονται από το Παγωνάτος. Η επαρχία μας νομιμοποιείται να έχει την έντασή της για το όνομα του νέου Δήμου; Η ομοσπονδία μας έχει στη σφραγίδα και στο λάβαρό της την μορφή του Πωγωνάτου. Και αθλητικό σωματείο του Δελβινακίου επίσης ονομάζεται Πωγωνάτος. Ιστορικά η ευρύτερη περιοχή έχει συνδεθεί με το όνομα του Βυζαντινού αυτοκράτορα. Ποιός αντιπροσωπευτικός φορέας θα ερευνήσει το θέμα πριν δημιουργηθούν συγχύσεις και ιστορικές αδόκιμες επιλογές;

ΑΝΕΛΙΞΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Ο κ. Αθανάσιος Παπαδόπουλος του Νικολάου από το Δελβινάκι πήρε το MASTER στον τομέα της Ιατρικής Φυσικής από το Πανεπιστήμιο του SURREY στην Αγγλία.

♦ ♦ ♦ ♦

Η Παναγιώτα Καραγιάννη του Χαρίλαου από το Σταυροσκιάδι απόφοιτος του University of Birmingham, Αγγλίας έγινε κάτοχος master ειδικής αγωγής.

Επιπλέον το παραπάνω πανεπιστήμιο την προσέλαβε ως καθηγήτρια (regional tutor) για τους Έλληνες φοιτητές που κάνουν master εξ αποστάσεως.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Η Έφη Ντούση του Ιωάννη και της Αλίκης επέτυχε στο τμήμα Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Το 40νήμερο μνημόσυνο για τον Δελβινάκιωτη ζωγράφο Γεώργιο Δουρδούφη, τελέστηκε στις 29 Οκτωβρίου στο Δελβινάκι. Για τη ζωή και το έργο του Γ. Δουρδούφη μίλησε ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Νικ. Παπαδόπουλος.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Περιοδική Έκδοση για τους Πωγωνήσιους

ΕΔΡΑ: Πωγωνιανή
Ιδιοκτήτης-εκδότης-διευθυντής:
Κων. Χρ. Κωστόπουλος

Διευθύνσεις επικοινωνίας:
Πωγωνιανή (Τ.Κ. 44005), τηλ. 0657-31333
Ιωάννινα-Οπλ. Πουτέστη 16 (Τ.Κ. 45332),
τηλ. 0651-70485

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΗ
«ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΠΕ»
Πέραμα Ιωαννίνων

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΠΟΙΗΣΗ

Ο ΑΛΛΟΣ ΤΟΠΟΣ

Ριγμένα χωριά σε βουνών κοίλα
Ασύνταχτα σπιτία

Με την πορφύρα και τη δορά
που πέρασαν στην άλλη σύνταξη

♦ ♦ ♦ ♦

Το καλοκαίρι για λίγο
ξεμαργώνουν τα σπιτία

Μια φλέβα ζωής περνά τα χοροστάσια
Κι άξαφνα όλα κόβονται

♦ ♦ ♦ ♦

Τον άλλο χρόνο

Λίγοι γέροι, γριές μαυροδεμένες
Σερμένες, σε στενωρύμια χορταριασμένα
Τα λιόγερμα η κουκουβάγια
Λαλεί απ' τ' αδειανά σχολεία.

Κώστας Τσιλιμαντός

Από την συλλογή

«Μ' ένα δρεπάνι φως»

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

✓ Ευχαριστούμε θερμά τον κ. Νομάρχη και την αρμόδια υπηρεσία Υ.Ε.Β. που χρηματοδότησε το αρδευτικό του κάμπου μας με το ποσό των 5.000.000 δρχ.

Με γνώμονα την παραμονή των νέων στο χωριό μας θεωρούμε την συμβολή τους θετική και δίκαιη για το πρώτο καλό ξεκίνημα αξιοποίησης του κάμπου μας.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Ωραιόκαστρου
Αθαν. Τσάλης

✓ Η Εκκλησιαστική Επιτροπή Παλαιοπύργου ευχαριστεί τον κ. Θωμά Χαρίση για την ενίσχυση των 50.000 δρχ.

ΔΩΡΕΑ

Στη μνήμη του Γεωργίου Δουρδούφη η σύζυγός του διέθεσε το ποσό των 30.000 δρχ. στο Δήμο Δελβινάκιου για το θεσμό προστασίας ηλικιωμένων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Παντελής και η Ελένη Μπιτικά από τη Μερόπη απέκτησαν θυγατέρα. Να τους ζήσει.

ΓΑΜΟΙ

Στα Γιάννενα και στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Αγοράς ετέλεσαν το γάμο τους η Όλγα Μπίτικα και ο Παν. Κόρδας. Στο νέο ζευγάρι προσθέτουμε και τις δικές μας ευχές.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Απεβίωσε στο Δελβινάκι ο Δημήτριος Γκαμπράνης

ΚΑΤΑΚΩΡΗΣΕΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΠΩΓΩΝΗΣΙΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ ΣΤΟ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟ

Απεβίωσε στο Αργυρόκαστρο ο Μενέλαος Χατζής από την Πολίτσανη. Ο Μ. Χατζής ήταν καθηγητής της Ιστορίας αρχικά στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Αργυροκάστρου, ακολούθως ο ιδρυτής και υπεύθυνος του τμήματος Ελληνικής Φιλολογίας του συσταθέντος Πανεπιστημίου Αργυροκάστρου.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η ΕΝΩΣΗ ΠΩΓΩΝΗΣΙΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ προσκαλεί τα μέλη της σε ετήσια τακτική γενική Συνέλευση και αρχαιρεσίες την Τετάρτη 13 Δεκεμβρίου 1995 και ώρα 7 μ.μ. στην αίθουσα του Κέντρου «Λιθαρίτσια». Σε περίπτωση μη απαρτίας η Συνέλευση θα επαναληφθεί την Δευτέρα 18 Δεκεμβρίου την ίδια ώρα και στον ίδιο χώρο. Παρακαλούνται τα μέλη να τακτοποιηθούν ταμειακά.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ
0657

ΟΤΕ Δελβινάκιου	22399
	22121
	22139
	22211
ΔΕΗ Δελβινάκιου	71249
Ταχ. Βήσσανης	22244
Ταχ. Δελβινάκιου	31210
Ταχ. Πωγωνιανής	22246
Δημόσιο Ταμείο	22198
Μασσαχουσέτης των Ηνωμένων Πολιτειών	22203
Ιερά Μητρόπολη	22359
Κυνηγετικός Σύλλογος	22222
Κέντρο Υγείας	22541
Δελβινάκιου	22541
Φαρμακείο Δελ.	22525
Φαρμακείο Κεφ/σου	41012
Ιατρείο Βασιλικού	41300
Ιατρείο Βήσσανης	71366
Ιατρείο Κερασόβου	22112
Ιατρείο Κεφαλ/σου	41586
Ιατρείο Κτισμάτων	51201
Ιατρείο Πωγωνιανής	31203
Αστυνομία Δελ/κίου	22216
	22365
Αστυνομία Βήσσανης	71243
Αστυνομία Καστανής	61270
Αστυνομία Κεφ/σου	41216
Αστυνομία Κτισμάτων	51292
Αστυνομία Πωγ/νής	31201
Ελεγχος Διαβατηρίων	51230
Κακαβιάς	51210
Τελωνείο Κακαβιάς	22208
Δασονομείο	51300
Φυλάκιο Κακαβιάς	51300
Φυλάκιο Δρυμάδων	31344

ΔΥΟ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΚΑΚΑΒΙΑΣ

Αποφασίσθηκε η διάθεση δύο δισεκατομμυρίων δραχμών για τον δρόμο Καπακίου-Κακαβιάς. Προβλέπεται διάνοιξη και βελτίωση του δρόμου. Ας ελπίσουμε πως κάποτε θα τελειώ-

σει. Και να μη συνεχισθεί το ανακάτωμα των χωμάτων και μικροασφαλτικά όπως γίνεται από το 1988.

Εδώ είμαστε και παρακολουθούμε.

ΝΕΟΣ ΞΕΝΩΝΑΣ ΣΤΟ ΠΩΓΩΝΙ

Νέος Ξενώνας εγκαινιάστηκε αρχές Οκτωβρίου και λειτουργεί στο Πωγώνι. Είναι του επιχειρηματία κ. Δημ. Σχίζα στο Ωραιόκαστρο. Αποτελείται από 11 δωμάτια με περίπου 25 κρεβάτια και όλους τους προβλεπόμενους χώρους.

Ο Ξενώνας εντάχθηκε στο πρόγραμμα LEADER ολοκλη-

ρώθηκε σε σύντομο χρόνο και λειτουργεί.

Το δυναμικό του Πωγωνίου σε προσφορά ξενοδοχειακών υπηρεσιών ενισχύεται με τον Ξενώνα του κ. Σχίζα στο Ωραιόκαστρο και αποτελεί μια ακόμη προσπάθεια για την προώθηση του μικροτουρισμού στο Πωγώνι.

Η ΕΝΩΣΗ ΠΩΓΩΝΗΣΙΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΤΟ «ΚΥΚΛΩΜΑ» ΤΟΥ ΠΑΝΩ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Η ΕΝΩΣΗ ΠΩΓΩΝΗΣΙΩΝ στα Γιάννενα αποφάσισε να ενισχύσει με 250.000 δραχμές την προσπάθεια των χωριών Σωπική, Πολύτσανη, Χλωμό, Σχωριάδες, Τσιάτιστα και Μαυρόρογο του ξεκομμένου Πωγωνίου για την βελτίωση του οδικού κυκλώματος που συνδέει τα χωριά. Οι εκεί Πωγωνήσιοι συνεχίζοντας την παλιά Πωγω-

νήσια παράδοση της φιλογενείας ξεκίνησαν μια προσπάθεια που θυμίζει τις ανάλογες προσπάθειες των χωριών του ελεύθερου Πωγωνίου όπου πολλά κοινωνικά έργα και δρόμοι έγιναν με την συνδρομή των κατοίκων.

Αξίζει κάθε βοήθεια και συμπαράσταση αυτή η ευγενική και προοδευτική προσπάθεια.

ΠΩΓΩΝΗΣΙΟΣ ΥΠΟΤΡΟΦΟΣ ΣΤΟ MILTON ACADEMY

Κατόπιν διαγωνισμού πέτυχε να εισαχθεί με υποτροφία στο MILTON ACADEMY της Μασσαχουσέτης των Ηνωμένων Πολιτειών ο Ιωάννης Κουτοσιλόντος από την Πωγωνιανή γιός του κ. Βασίλη Κουτοσιλόντη εκδότη της εφημερίδας

ΠΡΩΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ και του περιοδικού ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ στα Γιάννενα. Στην οικογένεια του κ. Βασίλη Κουτοσιλόντη και στον Γιάννη προσθέτουμε και τα δικά μας συγχαρητήρια και ευχόμαστε καλή πρόοδο και συνεχή ανέλιξη.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Στα Γιάννενα και στις αίθουσες του Γαλλικού Ινστιτούτου έγινε αρχές Νοεμβρίου έκθεση ζωγραφικής της Νίκης Τσέπα-Παπαδοπούλου.

Η ζωγράφος είναι νηπιαγωγός και κατάγεται από το Δελβινάκι. Έχει παρουσιάσει έργα και σε άλλες πόλεις με ευμενέστατες κριτικές.

ΓΙΟΡΤΗ ΡΑΚΙΟΥ ΣΤΟ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙ

Ο Δήμος Δελβινάκιου και ο Πολιτιστικός Σύλλογος οργάνωσαν κι εφέτος τη γιορτή του ρακιού στο Δελβινάκι. Στην αίθουσα του πολιτιστικού συλλόγου και σε χαρούμενη ατμόσφαιρα δημότες και καλεσμένοι γεύτηκαν τους μεζέδες και δοκίμασαν το ρακί. Το κέφι και το χορό κράτη-

σε το συγκρότημα Γιάννη Χαλκιά. Η γιορτή ρακιού έγινε πλέον μια παράδοση και πολλοί την περιμένουν για να γευτούν τα προσφερόμενα αλλά και να αναμνησθούν μια εποχή που τα καζάνια ήταν ευκαρία για χαροκόπι, ένα μικρό πανηγυράκι πριν μπει ο χειμώνας.
Ν.Π.

ΠΡΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ...ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Κύριε Υπουργέ μας. Αγαππύ Κάρλε

Μπαίνουμε στον έκτο χρόνο από το άνοιγμα των συνόρων με την Αλβανία και συνεχίζεται στο Πωγώνι μια κατάσταση απαράδεκτη. Λαθρομετανάστες, λαθρομεταφορείς, λαθρέμποροι, λαθροκυνηγοί, λαθροϋλοτόμοι, χασοέμποροι και άλλοι λαθροεργαζόμενοι γύρω από τα σύνορα. Πόσο θα κρατήσει αυτό με την ιδιότητα αστυνομοκρατία και στρατοκρατία; Προχωρείστε σε μια συμφωνία το ταχύτερον. Να λυθεί το πρόβλημα. Γιατί το Πωγώνι βρίσκεται έξω από τα σύνορα αφού οι κάτοικοι του δεν απολαμβάνουν τις ίσες και ίδιες ευκαιρίες του ελληνικού Συντάγματος.

♦ ♦ ♦

Κύριε Νομάρχη

Πότε θα αρχίσουν τα έργα για το Μεθοριακό Σταθμό Δρυμάδων; Ποιό αναπτυξιακό πρόγραμμα έχετε για το Πωγώνι; Είναι η τελευταία περιοχή που ακόμη δεν κάνει μια ειδική σύσκεψη. Έπρεπε από το Πωγώνι να ξεκινήσετε για να επιβεβαιώσετε πως τα σύνορα του Νομού φτάνουν μέχρι Δρυμάδες.

♦ ♦ ♦

Κύριε Δασάρχη Ιωαννίνων

Στο Πωγώνι, στην περιοχή Κοινότητας Ποντικατών έγινε ένα πιλοτικό πρόγραμμα διαχείρισης κυνηγιού σε συνδυασμό με μια κυνηγοτουριστική επιχείρηση ανάπτυξης. Δεν θα σχολιάσουμε τη συμπεριφορά υπηρεσιακών παραγόντων, κυνηγετικών συλλόγων και «αθλητών» κυνηγών.

Σεις, σαν υπεύθυνος προϊστάμενος, σαν υπηρεσία συμφωνείτε για τη την προσπάθεια; Συμφωνείται για μια ανάπτυξη του Πωγωνίου και μια άλλη διαχείριση του θηραματικού πλούτου; Όπως έχει γίνει σε άλλες χώρες ή θα αφήσετε να συνεχισθεί η λεηλασία που γίνεται σήμερα; Περιμένουμε απάντηση.

Η 9η γιορτή τσίπουρου στη Στρατινίστα

Το Σάββατο 18 Νοεμβρίου έγινε εφέτος η 9η γιορτή τσίπουρου στη Στρατινίστα. Μια γιορτή που όταν άρχισε ήταν πράγματι πρωτοπορία. Γιορτή τσίπουρου, διαγωνισμός παραγωγών τσίπουρου, τραπέζι με παραδοσιακά φαγητά και γλέντι έγιναν πλέον μια παράδοση για τη Στρατινίστα και τον πολιτιστικό σύλλογό που πρωτοστάτη.

Πάνω από 150 άτομα στο τραπέζι από το χωριό, τα γύρω χωριά, τα Γιάννενα και οι χωριανοί από την Αθήνα που ήλθαν με πούλμαν και δικά τους αυτοκίνητα. Ζεστό χαρτίσμο απήχθη η πρόεδρος

και Φατεινή Φρέστη και ο ζεστός κοφτός άνοιξε στο πιάτο. 25 ήταν οι παραγωγοί που παρουσίασαν το προϊόν τους στο διαγωνισμό. Το χορευτικό με την φροντίδα της κας Αικ. Οικονόμου χαίρεται όλοι θεομά και με το κλαρινό το γλέντι και το κέφι κράτησε καλά. Σε χειμωνιάτικο πανηγύρι εξελίσσεται πλέον η γιορτή τσίπουρου στη Στρατινίστα. Και κρατάει μια παράδοση στο χωριό. Χρειάζεται δύναμη. Και γιατί αξίζουν πολλά οι πρωτοπόροι, οι πρωτεργάτες και οι συνεχιστές αυτής της γιορτής.

Θέλουν ν' αφήσουν το Πωγώνι χωρίς σφαγείο

Εντελώς έξω από τα σύνορα μας θεωρούν. Διαφορετικά δεν θα σκέφτονταν να κλείσουν το σφαγείο Ωραιόκαστρου που είναι στο κέντρο σχεδόν του κτηνοτροφικού Πωγωνίου και εξυπηρετεί τα λίγα τοπικά κρεοπωλεία των χωριών. Παρόλο που καλύπτει τις προϋποθέσεις και έχει

την συνηγορία 21 κοινοτήτων γίνονται σκέψεις για κατάργησή, αγνοώντας τις τοπικές ανάγκες. Αναμένεται από την Νομαρχία να πάρει μια απόφαση για τα χωριά μας, για να μην αδικηθεί το Πωγώνι και καταστήσουν την περιοχή επαρχία... Αργυροκάστρου.

ΠΑΚΗΣ ΝΙΟΠΑΚΗΣ

ΛΑΟΙ ΚΑΙ ΤΟΠΩΝΥΜΙΑ

Αναφέρομαι στο ολοσέλιδο πόνημα του κ. Κ. Τσιλιμαντού τον περασμένο Οκτώβριο —που με λίγες παραπομπές στα σχετικά παλαιά συγγράμματα θα μπορούσε να αποφυγεί τόσο κόπο— κι αναρωτιέμαι: Ποιό από τα θέματα που προέκυψαν στις ανταλλαγές μας απόψεων τεκμηριώθηκε ικανοποιητικά;

Στο θέμα των παλαιών τοπωνυμίων —Υμηττός, Λυκαβηττός, Κόρινθος κ.ά.— επαναλαμβάνονται τα περί μη Ελληνικής ετυμολογίας, χωρίς νεώτερα ουσιαστικά στοιχεία. Σχετικά με τις μαρτυρίες στα αρχαία ελληνικά κείμενα, έχουμε πάλι την απλή εμμονή στο ότι ο Ηρόδοτος δεν αμφιβάλλει. Στο θέμα της αλλαγής των τοπωνυμίων μάλλον συμφωνούμε τώρα έμμεσα. Φοβάμαι ότι τα φοιτητικά μας συγγράμματα —της δεκαετίας του '50— δεν αποτελούν πλέον σήμερα σημείο αναφοράς στα επίμαχα θέματα. Και θα ήθελα να κλείσω την όλη συζήτηση με τις παρακάτω σημειώσεις:

Εφόσον ο Όμηρος «είναι ποιητής και όχι ιστοριογράφος» τότε τι αξία μπορεί να έχει όταν αναφέρει ότι «διαφορετικές γλώσσες μιλούν». Θα ήταν ίσως καλύτερα να μη χρησιμοποιούμε τα αρχαία κείμενα, όπως ταιριάζει κάθε φορά στα επιχειρήματά

μας.

Τα ομηρικά έπη δεν παραβάλλονται με την τραγική ή δραματική ποίηση. Δηγουνται (προ)-ιστορικά γεγονότα —ανάκατα με αλληγορίες, θρύλους και δεισιδαιμονίες γι' αυτό κι δεν θεωρούνται ιστορία— που επέτρεψαν όμως επιτυχείς ιστορικές ανασκαφές, πράγμα αδύνατο μέσα από αρχαίες τραγωδίες ή μεταγενέστερα δράματα.

Η γλωσσολογία, από τον περασμένο αιώνα, επινόησε μια κοινή «Ινδοευρωπαϊκή» προέλευση για να εξηγήσει τις σχέσεις των ευρωπαϊκών γλωσσών, όπου και η ελληνική μεταξύ τους. Κάτι παρόμοιο ισχυρίζεται και η παλαιοντολογική έρευνα που καταγράφει τη διάδοση ανθρώπολογικών στοιχείων, διαδοχικά από μια κεντρική προέλευση προς τον γεωγραφικό μας χώρο.

Όσο και αν αποδεχόμαστε στο σύνολό τους αυτές τις τοποθετήσεις, γεγονός είναι πως ενισχύουν την αντίληψη ότι σε προϊστορικούς χρόνους —λίγο-πολύ απόμακρους— γύρω από την χερσόνησο του Αίμου, υπήρχαν λαοί που ανάλογα με την αρχαιότητά τους πρέπει να ήταν συγγενικοί φυλετικά και γλωσσικά μεταξύ τους.

Τα ομηρικά έπη προβάλλουν το πανόραμα των λαών

εκείνων που, προφανώς ανήκαν στην πλειονότητά τους στο ίδιο μεγάλο σύνολο όπου προήλθαν οι Έλληνες. Επομένως για να απαντήσω και σε απορίες, όταν μιλάμε για «εξελληνισμό» δεν το θεωρούμε φυλετικά αλλά ονομαστικά πολιτισμικά.

Με τη λέξη «βάρβαρος» δεν διαφωνούμε. Στο γράμμα του περασμένου Φεβρουαρίου σημείωνα: «...Οι Έλληνες άφησαν απείραχτες τις προελληνικές ονομασίες, επειδή δεν τις θεώρησαν ξένες —βάρβαρες όπως θα έλεγαν (δηλαδή με την πρωταρχική σημασία «foreign».

Στην περίοδο όμως του Ηροδότη και μετά, που μας απασχόλησε, η λέξη έχει προσλάβει την «πολιτισμική» της σημασία. Δεν επιζητώ την προσωπική αντιπαράθεση. Απλώς θα ήθελα να επισημάνω την ρευστότητα των ιστορικών μας γνώσεων και της πρόσκαιρης ερμηνείας τους, που υπόκεινται στα συνεχώς νεώτερα δεδομένα που προκύπτουν.

Για παράδειγμα αναφέρομαι στις πρόσφατες δηλώ-

σεις —στο ΒΗΜΑ της 5/11/95— του Ακαδ. Σπ. Ιακωβίδη, σχετικά με την αναθεώρηση της εκδοχής για την «κάθοδο των Δωριέων» και την χρονολόγηση της Μυκηναϊκής γραμμικής γραφής Β', από το 1650/1600 π.Χ. (αντί του 1420 π.Χ. που πιστεύαμε ως τώρα).

Μεταφέρει ο κ. Κ. Τσιλιμαντός: «...είναι επίσης αποδεκτό πως οι Μυκηναίοι ως τότε (-1450) ήταν αναλφάβητοι, άγριοι και πολεμοχαρείς...».

Δηλώνει ο διευθυντής των Μυκηναϊκών ανασκαφών Ακαδ. Σπ. Ιακωβίδης: «...οι Μυκηναίοι δεν ήταν οι εδαφοπαγείς βοσκοί και κυνηγοί προς τους οποίους ήρθαν οι Κρητικοί και τους έμαθαν να φέρονται...». Και προσθέτει ότι είχαν καθημερινά εργαλεία σιδήρου και έκαιγαν τους νεκρούς τους από τον 12ο αιώνα π.Χ., πράγματα που αποδίδονται από τους παλαιότερους, μόνο στους Δωριείς και μετά.

Φιλικότατα

Μελίσσια 11/4/95

Α. Λιολάκης

Ο ΠΩΓΩΝΗΣΙΟΣ ΠΥΡΗΝΙΚΟΣ κ. ΚΩΝ. ΠΑΝΟΣ ΠΡΟΗΔΡΕΥΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

Ένας Πωγωνήσιος διακεκριμένος επιστήμονας προηδρεύσε εφέτος του 6ου Πανελλήνιου Συνεδρίου Πυρηνικής Φυσικής που έγινε το Μάιο στην Αθήνα. Πρόκειται για τον καθηγητή κ. Κων. Πάνο από την Τσιτιάτιστα του ξεκομμένου Πωγωνίου που διδάσκει στα ΤΕΙ Πειραιά και συνεργάζεται ερευνητικά με το Κέντρο Πυρηνικών Ερευνών «Δημόκριτος». Ο συμπατριώτης μας πυρηνικός επιστήμονας είναι διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Σικάγου Ιλลินόις των ΗΠΑ με ειδικότητα στην θεωρητική Πυρηνική Φυσική. Είναι από τα ιδρυτικά μέλη της Ελληνι-

κής εταιρείας Πυρηνικής Φυσικής η οποία διοργάνωσε το 6ο Συνέδριο την οργάνωση, συντονισμό και προεδρεία του οποίου είχε αναλάβει ο κ. Κων. Πάνος. Το Συνέδριο είχε επιτυχία τόσο για την οργάνωση και διεξαγωγή όσο και για το επιστημονικό περιεχόμενο, των επιστημονικών ανακοινώσεων και πρωτοτύπων εργασιών που παρουσιάστηκαν. Ο συμπατριώτης απόσπασε τα συγχαρητήρια όλων των επιστημόνων συναδέλφων του για τις υψηλές προδιαγραφές που καθιέρωσε στο 6ο Συνέδριο της Ελληνικής Εταιρείας Πυρηνικής Φυσικής.

Το φυλάκιο των Δρυμάδων

Γράφει ο φιλόλογος κ. Αθ. Δέμος

Η χάραξη των ελληνοαλβανικών συνόρων έγινε το 1923. Το φυλάκιο όμως χτίστηκε το 1936. Ονομάστηκε δε φυλάκιο Κοτσικοτύλη προς τιμήν του λοχαγού Κοτσικοτύλη, που σκοτώθηκε στην περιοχή το Μάρτιο του 1913, μετά την απελευθέρωση των Ιωαννίνων, όταν ο Ελληνικός στρατός συνέχιζε την προέλασή του στα εδάφη της Β. Ηπείρου.

Μετά το 1970 έπαψε να ονομάζεται έτσι και λέγεται απλά «φυλάκιο Δρυμάδων». Κοτσικοτύλη λέγεται μόνον το παρατημένο στον απέλναντι λόφο «κούνιες», στη θέση που βρίσκονταν μέχρι το 1940 η μεγάλη πυραμίδα που την γκρέμισαν οι στρατιώτες το 1940 όταν προχωρούσαν ασυγκράτητοι στα πετρωμένα της φυλής, με μια ισχυρή θριάμβου και χειροκροτήματα.

Την 28η Οκτωβρίου 1940 το φυλάκιο ήταν η εμπροσθοφυλακή του λόχου που ήταν στρατοπεδευμένος

στην Παναγιά τη Σταυροακιδίπη.

Τη φρουρά αποτελούσαν 15 άνδρες με επικεφαλής το λοχία Τσιμπούκη από την Αιτωλοακαρνανία. Ήταν ψηλός και μελαχροινός με ηρωική ψυχή και καρδιά γνήσια Ελληνική.

Τα ξημερώματα της Δευτέρας 28 Οκτωβρίου και ενώ έβρεχε, το φυλάκιο δέχτηκε πρώτο τα πυρά των φρατέλλων του Μουσολίνι. Οι γενναίοι υπερασπιστές έδωσαν την απάντηση που έπρεπε στους επιδρομείς. Με τις πρώτες ντουφεκιές που έριξαν οι Ιταλοί, όσοι φαντάροι μας πρόλαβαν βγήκαν έξω από το χαράκωμα, οι υπόλοιποι χρησιμοποιούσαν για πολέμους τις παλάμες.

Ο Τσιμπούκης με το οπλοπολυβόλο του σκόπευε πολύ καλά και προξένησε φθορά στα πρώτα τμήματα των Ιταλών, που νόμιζαν ότι θα είναι απλός περιπάτος η προσπέλασή

τους.

Όσοι στρατιώτες βρίσκονταν στο χαράκωμα ανέβηκαν από την καταπακτή που ήταν στο Γραφείο του Αρχιφύλακα και από τα παράθυρα της βορειοδυτικής πλευράς βγήκαν έξω και από τη νότια πλευρά του λόφου άρχισε κανονικά η υποχώρηση.

Ο Τσιμπούκης εκάλυπτε την υποχώρηση των φαντάρων του και μετά υποχωρούσε αυτός καταλαμβάνοντας κάθε φορά επικαιρο σημείο και σκορπούσε το θάνατο στους επιδρομείς. Στο δρόμο μέχρι κάτω από τον Αηλιά σε πολλά σημεία βρέθηκαν σκοτωμένοι Ιταλοί.

Τις ημέρες εκείνες διαδόθηκε και το εξής περιστατικό: Όπως είναι γνωστό ο κύριος όγκος του λόχου είχε καταλάβει τα χαρακώματα που είχε σκάψει το καλοκαίρι του 1939 ένας λόχος κρητικών από το Γυναικόκαστρο μέχρι τον Αηλιά.

Οι άνανδροι επιδρομείς από νωρίς είχαν προχωρήσει κρυφά από ψηλά στο απέναντι βουνό «Δαμασκηνιά» και τα ξημερώματα βρέθηκαν στο Γυναικόκαστρο πίσω από το χαράκωμα που ήταν 5 στρατιώτες. Τους συνέλαβαν και τους έκλεισαν στο φυλάκιο στο γραφείο του αρχιφύλακα. Δεν ήξεραν όμως ότι έχει καταπακτή.

Έτσι κατάφεραν και έφυ-

γαν από το χαράκωμα που βρίσκονταν κάτω από το φυλάκιο και έφθανε μέχρι τη σκοπιά.

Στη διάρκεια της κατοχής έμεινε Ιταλική φρουρά μέχρι το Φθινόπωρο του 1943.

Τότε η Ιταλία συνθηκολόγησε άνευ όρων με τους συμμάχους και ο Ιταλικός στρατός που βρίσκονταν στην Ελλάδα διαφυλάχθηκε. Το φυλάκιο έμεινε έρημο και άρχισε, δυστυχώς, η διαρπαγή. Αφαιρέθηκαν όλα αντικείμενα, ήταν δυνατό να αφαιρεθούν από το εσωτερικό, ακόμη και τα κουφώματα από τα παράθυρα!..

Έτσι ερειπώθηκε, χάλασε και η στέγη και ήταν αδύνατο να μείνει άνθρωπος εκεί. Το 1953 επισκευάστηκε, αλλά η κουζίνα και το γραφείο έγιναν μία αίθουσα. Εκεί στεγάστηκε πάλι το φυλάκιο μέχρι περίπου το 1975. Τότε νομίζω χτίστηκε το νέο ευρύχωρο φυλάκιο που υπάρχει μέχρι σήμερα και εγκαταλείφθηκε πάλι το παλιό.

Επιβάλλεται να αναπαλαιωθεί και να γίνει Μουσείο ενθυμημάτων της περιόδου 1940-41.

Θα είναι η καλύτερη αξιοποίηση του ιστορικού αυτού μνημείου.

Σημείωση εκδότη: Το φυλάκιο έχει επαναστατήσει και συχνά χρησιμοποιείται τώρα σαν προσωρινό κρατητήριο συλλαμβανόμενων λαθρομεταναστών Αλβανών.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Από την Διεύθυνση Δασών Ιωαννίνων ανακοινώνεται ότι, σύμφωνα με την ισχύουσα Νομοθεσία, το φάσμα της πέστρας στα ποτάμια, παραποτάμους κ.λπ. απαγορεύεται από 1ης Νοεμβρίου μέχρι 15 Φεβρουαρίου. Στους παραβάτες επιβάλλεται πρόστιμο από 50.000-100.000 δρχ. Σε περίπτωση που το ίδιο άτομο πραγματοποιήσει παράβαση μέσα σε τρία χρόνια από την τέλεση προηγούμενης, το πρόστιμο είναι 100.000-200.000 δρχ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θέλουμε να εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες μας για την συμπαράσταση και την ενθάρυνση της εκδοτικής μας προσπάθειας στους αναγνώστες και συμπατριώτες μας: Όλγα Δάσιου, Σπ. Τζουλάφη, Λάμπρο Κολιό, Κων. Μέξη, Νικ. Δάσιο, Κων. Κούρο, Ι. Μπιντίκη, Θωμά Μπτσούλη, Σπ. Παγούνη, Γ. Μπιντίκη, Ευτυχία Κωστούλα, Στ. Νικόπουλο, Βασ. Καναβό, Ν. Λάμπρου, Χρυσάνθη Μπτσούλη, Θ. Χαρίση, Γρ. Οικονόμου, Νικ. Παπαδόπουλο, Συντάκα, Γρ. Κωστούλα, Χαρ. Κωστούλα, Αλίκη Τσούνη-Ντούση.

ΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ:
ΝΙΚΟΣ Θ. ΥΦΑΝΤΗΣ

ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

→ «Πωγωνιακά Χρονικά» - Τόμος 1 - ΕΚΔΟΤΗΣ: ΚΩΝ. ΧΡ. ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ

● Βουτιά στην παράδοση, στο παρελθόν, στην τοπική ιστορία, στην πολιτιστική φυσιογνωμία του Πωγωνίου και των γειτονικών περιοχών (Πάνω Πωγώνι-Δερόπολη). Μια περιοχή τεχνητά διαφευγμένη σε ελεύθερο και κατεχόμενο τμήμα σήμερα, που αποτελεί οργανικό τμήμα της ενιαίας Ηπείρου, με ιδιαίτερο φυσιογνωμικό υπόβαθρο στον ιστορικό, κοινωνικό και φυσικό χώρο.

Μετά τις τρεις προηγούμενες εκδόσεις της Πωγωνίας Βιβλιοθήκης, μόχθος πολύχρονης πνευματικής απασχόλησης του Κώστα Κωστούλα: α) «Ο κάμπος του Ξηροβάτου - το μεγάλο ντερένι του Πωγωνίου», β) «Γνωριμία με την Πωγωνιανή» και γ) «Πωγωνιακά» (ανατύπωση), έρχεται να προστεθεί η τέταρτη έκδοση «ΠΩΓΩΝΙΑΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», Ιωάννινα 1995.

Η έκδοση των «Πωγωνιακών Χρονικών» αποτελεί σημαντική συμβολή στην καταγραφή ιστορικών γεγονότων και στοιχείων του λαϊκού μας πολιτισμού και στην ανάδειξη της ανασκαφής στη θέση «Ανεμόμυλος» της Μερόπης και φέρνει στο φως ευρήματα τα οποία συμπληρώνουν την άγνωστη ιστορία του τόπου.

Εκλεκτοί συνεργάτες παρέχουν πνευματικό υλικό και ο καθένας από τη σκοπιά του αναδεικνύει άγνωστες πτυχές της πλούσιας πωγωνιακής ιστορίας, της γεωπολιτικής σύστασης και της εθνοφυλετικής κατάστασης της ευρύτερης περιοχής. Χρειάζονται όμως η ικανότητα και η πνευματική επιβέλεια του Κώστα Κωστούλα για να οργανωθεί το υλικό, να ταξινομηθεί, να μετουσιωθεί σε πράξη και να δοθεί πνευματική τροφή στους Πωγωνίους να μαθαίνουν για τον τόπο τους και στους μεταγενέστερους να εντυφλούν, να αναδιφορούν στις πλουσιότερες ρίζες τους και να στεριώνουν το οικοδόμημα. Στους νέους εναπόκειται να σκύψουν με αγάπη και να αποκαλύψουν άγνωστα στοιχεία και γεγο-

νότα της περιοχής από τα πανάρχαια χρόνια.

Ίσως η δική μας γνώμη να πλεονάζει και να φαίνεται περιττή για τον Κ. Χ. Κωστούλα, το σίγαστο πάθος του και την άμετρη αγάπη του για το Πωγώνι.

Με πνευματικές ανησυχίες ο Κ. Κωστούλας, ακούραστος, ακαταπόνητος και παραγωγικός. Τους προβληματισμούς του τους κάνει γνωστούς προς κάθε κατεύθυνση με την εφημερίδα του «Νέα φωνή του Πωγωνίου», περιοδική έκδοση που καλύπτει ειδησεογραφικά την περιοχή και ενημερώνει τους ντόπιους —τους λίγους που απέμειναν στις πατρογονικές εστίες— και τους ταξιδεμένους Πωγωνίσιους. Πολλές φορές —δικαιολογημένα— «μπήγει βαθιά το μαχαίρι» για να ξυπνήσουν κάποιες κοιμισμένες συνειδήσεις, να αντικρύσουν με καθαρό μάτι την ερήμωση και εγκατάλειψη του τόπου και να δώσουν το «φιλί της ζωής» στην απομονωμένη ακριτική ηπειρωτική περιοχή. Πάντοτε τον συνείχε αγωνία για τον τόπο της καταγωγής του και οι αγώνες και προσπάθειές του αρχίζουν και καταλήγουν σ' έναν και μοναδικό σκοπό: Στην πολιτιστική ανάδειξη του Πωγωνίου και στη βελτίωση των συνθηκών της ζωής των κατοίκων του. Η προβολή και διάδοση της φυσιογνωμίας και ταυτότητας της περιοχής αποτελεί μεράκι, μέλημα και φροντίδα του Κ. Κωστούλα.

Μερμήγκι που συλλέγει ακούραστα και προβάλλει τους πολύχρυσους παραδοσιακούς καρπούς από τους οποίους όλοι μας κοινωνούμε, γιατί όλοι μας μεταλάβαμε από την ίδια πνευματική κοίτη και μεγαλώσαμε με το Πωγωνήσιο μοιρολόι, τα πονεμένα πωγωνήσια τραγούδια και τους ανεπανόλεπτους χορευτικούς ρυθμούς.

Η καταγραφή, η έρευνα, η διάδοση και η προβολή της Πωγωνιακής πολιτιστικής κληρονομιάς έγινε «έμμοινη ιδέα», καταλύτης για τον Κ. Κωστούλα και ελπίζουμε αυτή η ιδέα να μην τον εγκαταλείψει και να συνεχίσει με τον ίδιο ζήλο και την ίδια αυταπάτη στην προσπάθειά του.

Ορθολογική κατανομή του πλούσιου υλικού —εθνογραφικού, εθνολογικού, γεωπολιτικού, ιστορικού— με ομοιόμορφο καταμερισμό των εννοιών του περιεχομένου, με παράλληλη έξοχη εμφάνιση ως προς τη μορφή, το βιβλίο γίνεται ελκυστικό και απολαυστικό για όσους θα θελήσουν —και πιστεύουμε ότι θα είναι πάρα πολλοί— να το προμηθευτούν και να αναβιβάσουν νοσταλγικά σ' έναν κόσμο αλλοτινό, αυθεντικό και πολύ διαφορετικό από τον σημερινό που παρπατίζεται, σχοινοβατεί και παρασπλανάται από τις σύγχρονες σειρήνες του καταναλωτισμού, του «Κεδδούου Ερμή», του μαζανθρωπισμού και της αλλοτρίωσης.

Προσπαθώ να είμαι όσο γίνεται πιο αντικειμενικός στις κρίσεις μου και νομίζω ότι δεν απέχω από την πραγματικότητα να γράφω ότι προσωπικά, διαβάζοντας τα «Πωγωνιακά Χρονικά», ένιωσα εσωτερική γαλήνη, ψυχική καινότητα και αναβίπυση πνευματική. Η πρόταξη των φωτογραφιών της «παλιάς Πωγωνίας αρχοντιάς», του «Παλιού Πωγωνήσιου Τσέλιγκα» και η «ΓΕΦΗΡΑ ΕΙΣΑΓΟΓΗ», αρκετά εύστοχη και οι φωτογραφίες αντιπροσωπευτικές του κύκλου της ζωής στο Πωγώνι, μιας ζωής που σχεδόν χάθηκε και την οποία οι επιγενόμενοι θα τη βρουν μόνο σε τέτοια βιβλία και καταγραφές. Το ίδιο διεισδυτικό στο παρελθόν η αναφορά στους «τρεις Πωγωνήσιους πρωτοπόρους», στον Γεώργιο Γάγαρη, τον Λεωνίδα Βασιλειάδη και τον Μιλτιάδη Αθ. Οικονομίδη, οι οποίοι στις αρχές του αιώνα με τα «Εικονογραφημένα Ημερολόγια τους» μας κληροδότησαν πλούσιο παραδοσιακό υλικό, ικανό να ανασυνθέσει την ιστορία της Επαρχίας και να αποβεί οδηγός και ανεξάντλητη πηγή για τους ερευνητές. «Η συνέχεια εκείνης της παράδοσης —όπως εύστοχα γράφει ο συγγραφέας— εκδόθηκε —με όσες προσαρμογές στη σύγχρονη εποχή μπορούν να γίνουν, είναι μια μικρή φιλοδοξία συμβολής στην καταγραφή έστω

και λίγων στοιχείων της ιστορικής Επαρχίας Πωγωνίου».

Γενικά το φωτογραφικό υλικό που πλαισιώνει το περιεχόμενο είναι ικανό να ανασπλάσει τη ζωή και την ιστορία του Πωγωνίου από τις αρχές του αιώνα. «Και οι φωτογραφίες, —όπως γράφει ο Θανάσης Δέμος («Πρωινός Λόγος» 28-7-95)—άλλος Πωγωνήσιος πατριδολάτρης— που πλαισιώνουν τα κείμενα είναι πραγματικός θησαυρός. Είναι το παλιό Πωγώνι σε εικόνας που αν τις τοποθετήσουμε καταλλήλως θα έχουμε μια εκπαιδευτική εικόνα από τη ζωή των προγόνων μας Πωγωνήσιων».

Δεν μπορώ να παραβλέψω τις προεκτάσεις που δίνει ο Κ. Κωστούλας στο βιβλίο όταν αναφέρεται στο άλλο ηπειρωτικό κομμάτι, στο κατεχόμενο Πάνω Πωγώνι, στη Δερόπολη και στον υπόλοιπο βορειοηπειρωτικό χώρο. «Η γέφυρα της Κυράς» στη Σούρα, η «ομάδα του αυτονομιστικού αγώνα 1914» και οι άλλες αναφορές που φανερώνουν την αγωνία του Κ. Κωστούλα —αγωνία που εκδηλώνεται με πολλούς τρόπους— για τους τόπους εκείνους που αποτελούν γεωφυσική, πολιτιστική και ιστορική συνέχεια του ευρύτερου ηπειρωτικού χώρου, με τους οποίους η Επαρχία Πωγωνίου διατηρεί παραδοσιακούς και συγγενικούς δεσμούς.

Το πάντρεμα του Πωγωνίου με τη Δερόπολη, δυο περιοχές «με συγγένειες, με φίλες που εφαρμόζονται με τα μοναδικά και ταυτόσημα πολυφωνικά τραγούδια και μοιρολόγια» τις οποίες «η αναληψία των μεγάλων τις χώρισε με τα σύνορα, χώρισε χωριά, χώρισε συγγενείς και ανθρώπους, όμως δεν χώρισε καρδιές, ψυχή και παρόδοση, πολιτιστική κληρονομιά και μοιρολόγια», με τις έσοχες φωτογραφίες της Πωγωνίας και Δεροπολίτισσας, δίνουν όλο το βάθος και το μεγαλείο της πολύτιμης περιοχής.

Ν. ΥΦΑΝΤΗΣ

(Αναδημοσίευση αποσπασμάτων από το περιοδικό ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ)

Το πείραμα πέτυχε αναμένεται η συνέχεια

→ Για τη μεγαλύτερη επένδυση στο Πωγώνι

Το πιλοτικό πρόγραμμα, το πείραμα, που έγινε στις Ποντικές και σε τμήμα ιδιοκτησιών του κάμπου για την οργάνωση και λειτουργία κυνηγοτουριστικής επιχείρησης πέτυχε.

Αυτή τουλάχιστον είναι η πρώτη εκτίμηση από τα απο-

αζημίωτο βέβαια, το βλέπουν θετικά έως ενθουσιαστικά. Τα δέκα σχεδόν εκατομμύρια που ξοδεύτηκαν επί τόπου ήταν «χειροπιαστά» λεφτά και αυτό πανθομολογείται. Νέοι άνεργοι και συνταξιούχοι που δούλεψαν, πήραν μέρη και συνειδητοποίησαν

ανέλεγκτοι μπήκαν στην περιοχή και χτυπούσαν τις πέριδικες με το τσουβάλι, κυριολεκτικά, σ' όλο τον κάμπο και μέχρι τα σύνορα. Με τέτοιο θράσος και αέρα έδειχναν, τουλάχιστον, πως δεν φοβούνται κράτος, νόμους και κανονισμούς κυνηγιού.

τελέσματα και τις εντυπώσεις. Οι εντυπώσεις των ξένων κυνηγών και επιχειρηματιών είναι γραμμένες στο βιβλίο επισκεπτών του ξενώνα Κωσταρά στο Δολό όπου διέμειναν το πενήντημο του κυνηγιού.

Όσοι απασχολήθηκαν σ' αυτό το εγχείρημα, με το

πλέον πως το κυνήγι με τους επιστημονικούς κανόνες ανάπτυξης και διαχείρισης μπορεί να αποτελέσει το νέο όραμα για ανάπτυξη της περιοχής, τη συγκράτηση νέων ανθρώπων και τη δημιουργία νέων δραστηριοτήτων. Αυτές είναι θετικές διαπιστώσεις από ντόπιους και είδαν από κοντά κι εργάστηκαν σ' αυτό το πείραμα ελεγχόμενου κυνηγιού. Μέχρι τέλος του έτους θα έχει ξεκαθαριστεί, μετά από εκθέσεις των ειδικών που παρακολούθησαν το εγχείρημα και την επεξεργασία των στοιχείων που συγκεντρώσαν, η μορφή που θα πάρει η επιχείρηση και η συνέχεια που θα δοθεί.

Πρέπει όμως να επισημάνουμε και τις αρνητικές θέσεις κάποιων παραγόντων, εκείνων που τουλάχιστον έδειξαν πως δεν βλέπουν με καλό μάτι την προσπάθεια.

Πρώτα οι «αθλητές» κυνηγοί που χάνουν την ασυδοσία και το ανεξέλεγκτο κυνήγι. Και τότε ξαναναι αυτό αμέσως μετά το πείραμα όπου «κομάτος» κυνηγοί, ασύδοτοι και

Από την άλλη πλευρά οι αρμόδιοι για την φύλαξη του κυνηγιού, την τήρηση των κανόνων, την τάξη και φύλαξη των συνόρων αδιαφόρησαν ή απείχαν «διακριτικά» έτσι που μέχρι πιστολίδι έπεφτε χωρίς να ανησυχήσει κανείς αρμόδια εξουσία. Αυτές είναι οι πρώτες εκτιμήσεις χοντρικά για να μην αναφερθούν λεπτομέρειες που θα ήταν δυσάρεστες για όσους έχουν την ευθύνη τήρησης κανόνων «παιχνιδιού» και νόμων.

Εδώ πρέπει να τιμήσουμε και να αξιολογήσουμε την στάση και τις αποφάσεις στηρίξεως της προσπάθειας του Νομάρχη κ. Ζαμπάλα και Διευθυντού κ. Πατσιούρα που διέγνωσαν τον αναπτυξιακό χαρακτήρα της επένδυσης, μιας επένδυσης δύο και πλέον δισεκατομμυρίων που είναι η μεγαλύτερη στο Νομό και πρωτοφανής για την επαρχία μας που διψάει για ανάπτυξη.

Οι στήλες της εφημερίδας είναι ανοιχτές για κάθε άποψη.

Πωγώνι και τουρισμός

Πωγώνι και τουρισμός. Θα λέγαμε ένα όνειρο αν ξεχωρίζουμε τους δικούς μας «τουρίστες» των πανηγυριών και της «απογραφής».

Κι όμως πρέπει να αξιολογήσουμε κάποια στοιχεία. Κάποια δεδομένα που αρχίζουν να στοιχειοθετούν δείγματα τουρισμού και να τροφοδοτούν τις ρομαντικές ελπίδες ή τις ελπίδες των ρομαντιών.

Ο Ξενώνας της Βήσσανης και κάποιοι μικροί ξενώνες σε Καστανή, Κ. Μερόπη και Παλιό-πυργο είναι ο πρώτος πυρήνας. Λίγα κρεβάτια αλλά έστω εξυπηρετήσαν εκείνες τις περιπτώσεις που δεν μπορούσαν να εξυπηρετηθούν αλλιώς. Θα λέγαμε οι πρωτοπόροι μας άτυπης και άμορφης ιδέας τουρισμού. Το πρόγραμμα LEADER έδωσε την ευκαιρία να δημιουργηθούν τέσσερις νέοι ξενώνες με «προδιαγραφές». Στο Δελβινάκι το παλιό Δημοκρατικό κτίριο μετασκευάστηκε σε ξενώνα. Είναι έτοιμο αλλά δεν λειτουργεί. Στο Δολό το συγκρότημα Κωσταρά σε δύο παραδοσιακά κτίρια λειτουργεί και εξυπηρετεί. Παραδόθηκε σε λειτουργία στο Ωραιόκαστρο ο Ξενώνας Σχίζα. Στο Δολό ακόμη έγινε ένα κτίριο πολλαπλών χρήσεων στο παλιό Σχολείο. Στα τουριστικά αποκτήματα, είναι τα τέσσερα μουσεία ή συλλογές. Πωγωνιανή, Στρατινίστα, Καστανή, Ζάβροχο που χρηματοδοτήθηκαν από το πρόγραμμα LEADER. Η αξιοποίηση της χαράδας Κουρά με έργο περίπου 100 εκατομμυρίων από το πρόγραμμα LEADER και της Κοινοτικής Πωγωνιανής και Δολού έχει ήδη τους δικούς της επισκέπτες. Το πείραμα λειτουργίας κυνηγοτουριστικής περιοχής από Ελληνοαμερικανό επιχειρηματία στον κάμπο Ποντικής με το πρώτο γκρουπ έδωσε καλά συμπεράσματα. Αυτά είναι τα μικρά δείγματα τουρισμού στο Πωγώνι.

Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε πως το Δολό με την χαράδα και το συγκρότημα Κωσταρά και με τις εκδηλώσεις των φορέων του χωριού προσέλκυσε εφέτος κάπου δέκα χιλιάδες επισκέπτες. Θα χαρούμε να δημοσιεύσουμε και στοιχεία κινήσεως άλλων χωρών του Πωγωνίου. Κάποιοι νέοι μπορούν να δουν με το δικό τους μάτι αυτά τα στοιχεία και να τα συγκρίνουν με τη δική τους ενημέρωση. Κάτι λένε τα νούμερα. Κάτι, λίγο τουρισμό στο Πωγώνι. Μπορεί να γίνει πολύ. Είναι το ποθούμενο. Και είναι στα χέρια των Πωγωνήσιων.

Το Συμβούλιο περιοχής

Εκλογές θα γίνουν μέσα στο Δεκέμβριο και στο δικό μας το 3ο Συμβούλιο Περιοχής που ανήκουν τα χωριά του Πωγωνίου για να εκλεγεί η Εκτελεστική Επιτροπή που είναι πενταμελής. Το 3ο Συμβούλιο περιοχής έχει έδρα το Δελβινάκι. Το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελείται από 27 μέλη και η Εκτελεστική Επιτροπή από 5 μέλη. Ο πληθυσμός της περιοχής είναι 6.442 άτομα.

Ο θεσμός των Συμβουλίων περιοχής από το 1996 αντικαθιστά τους Αναπτυξιακούς Συνδέσμους.

64χρονη βρέθηκε νεκρή σε χαράδρα ΑΓΡΙΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ➤ Στη Χαραυγή

Άγριο έγκλημα αποκαλύφθηκε από αστυνομικούς στην κοινότητα Χαραυγής Πωγωνίου Ιωαννίνων. Θύμα η 64χρονη Βασιλική Μποζιάρη, η οποία βρέθηκε σε χαράδρα βάθους 100 μέτρων στο 3ο χλμ., της επαρχιακής οδού Κτισμάτων-Χαραυγής.

Η άτυχη γυναίκα είχε εξαφανισθεί από το σπίτι της ενώ οι έρευνες από τον άνδρα της απέβησαν άκαρπες. Μετά από έρευνες οι αστυνομικοί βρέθηκαν μπροστά σε ένα φρικιαστικό θέαμα: Βρήκαν το πτώμα της 64χρονης σε κατάσταση ημιαποσύνθε-

σης δεμένα τα χέρια και τα πόδια με σχοινί και σύρμα και δαγκώματα από άγρια ζώα. Στο κεφάλι της είχε χτυπήματα και ο λαιμός της ήταν τυλιγμένος με κασκώλ εν είδη θηλείας. Σύμφωνα με εκτιμήσεις πρόκειται για εγκληματική ενέργεια πιθανόν από Αλβανούς λαθρομετανάστες ενώ η νεκροψία έδειξε ότι ο θάνατός της προήλθε από ασφυξία πριν από έξι ημέρες. Δίπλα στην άτυχη γυναίκα βρέθηκε το μπαστούνι της, ενώ δεν υπήρξαν ίχνη βιασμού. Προανάκριση κάνει το αστυνομικό τμήμα Δελβινακίου.

Πότε θα αποκεντρωθούν οι άδειες για τα καζάνια;

Πάλι μέσω Τελωνείου δόθηκαν οι άδειες για τα καζάνια και το τσίπουρο. Να μια ευκαιρία — το γράψαμε και πέρυσι — να δοθεί αυτή η αρμοδιότητα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και τα έσοδα για τις κοινότητες. Καλύτερα θα τα φροντίσουν οι κοινοτάχες και καλύτερα θα τα παρακολουθούν. Θα έχει και η κοινότητα κάποια έσοδα. Ελάχιστα βέβαια. Η αποκεντρωση δεν είναι μόνο λόγια. Πρέπει να είναι και πράξη. Ας το δει το Νομαρχιακό Συμβούλιο και ας εισηγηθεί σχετικά.

Στο Χάνι Δελβινάκι τελετή για το ΟΧΙ

Επιμνημόσυνη δέηση έγινε στο Χάνι Δελβινάκι στο μνημείο με την αναμνηστική στήλη του πολέμου του 1940, την παραμονή της επετείου 27 Οκτωβρίου 1995.

Την πρωτοβουλία είχε ο Δήμος Δελβινακίου. Παρέστησαν οι αρχές και κάτοικοι από το Δελβινάκι.

Ν.Π.

Κέντρο Θεατρικών Σπουδών

Το Κέντρο Θεατρικών Σπουδών της κ. Μαρίας Λάζου στα Γιάννενα (Καποδιστρίου 20) είναι ένα εργαστήριο (studio) θεατρικής παιδείας, διάρκειας ενός έτους που δίνει την δυνατότητα σε κείνους που αγαπούν κι ενδιαφέρονται για το θέατρο, να πληροφορηθούν, να διδα-

χθούν και να ανακαλύψουν τους βασικούς κανόνες της τέχνης του θεάτρου.

Λειτουργεί ως Εργαστήριο Ελευθέρων Σπουδών και χορηγεί τους φοιτησάντες με βεβαίωση παρακολούθησης των συγκεκριμένων μαθημάτων του προγράμματος.

Η επέτειος του ΟΧΙ στην Πωγωνιανή

Με συμμετοχή των κατοίκων και των σχολείων Πωγωνιανής γιορτάστηκε κι εφέτος η επέτειος του ΟΧΙ. Δοξολο-

γία τελέστηκε στην εκκλησία της κοινότητας και μετά έγινε κατάθεση στεφάνων στο Μνημείο από τις Αρχές, το Γυμνάσιο και Λύκειο, το Δημοτικό Σχολείο και τις Σχολές Λάτση. Ακολούθησε ομιλία στο αμφιθέατρο του Λυκείου και δεξίωση στο κοινοτικό κατάστημα.

Οι Σχολές Λάτση

Άνοιξαν την νέα σχολική περίοδο οι Σχολές Λάτση στην Πωγωνιανή με νέα τμήματα.

Προσέθηκαν εφέτος τα τμήματα φανοποιίας-μεταλλουργίας και ξυλοτεχνίας.

Συνολικά τώρα φοιτούν περί τα 160 Βορειοηπειρωτόπουλα στις Σχολές Λάτση στα πέντε τμήματα (Μηχανι-

κών αυτοκινήτων, Κομμωτικής, Ηλεκτρονικής, Φανοποιίας και Ξυλουργικής) προερχόμενα από πολλά χωριά της μειονότητας.

Από τους απόφοιτους της Σχολής μερικοί άρχισαν ή προετοιμάζονται για την επαγγελματική τους αποκατάσταση.

**ΜΗ ΞΕΧΝΑΤΕ ΤΟ
ΞΕΚΟΜΜΕΝΟ ΠΩΓΩΝΙ**

Για το δρόμο τους ο λογαριασμός είναι:
3596375914 Εθνική Τράπεζα

Και μια συμβολική προσφορά είναι μια ελπίδα ζωής